
PRATARMĖ

Lietuvių liaudis sukūrė ne tik daug ir įvairios dainuojamosios tautosakos: ji paliko nemaža ir instrumentinės muzikos kūrybą. Tačiau instrumentinės muzikos iki šiol nedaug tebuvo paskelbta. Ji ir domėtis pradėta labai vėly. Lyginant su liaudies dainomis, kurios platesniu mastu pradėtos skelbti XIX a. pradžioje, spausdintų liaudies instrumentinės muzikos kūrybą pasirodė tik XX a. pradžioje — beveik visu šimtmečiu vėliau. Tačiau dar iki šiol instrumentinės lietuvių liaudies muzikos kūrybai arba pastabos apie instrumentinę muziką buvo spausdinami ne specialiuose leidiniuose, bet kartu su dainuojamąja tautosaka. Vienas iš svarbesnių leidinių, kuriame greta liaudies dainų išspausdinta nemaža instrumentinės muzikos, yra A. Sabaliausko „Lietuvių dainų ir giesmių gaidos“ (1916 m.).

Neturime taip pat ir stambesnių teorinių darbų šioje srityje. Pirmasis kiek plačiau su lietuvių liaudies instrumentine muzika bei instrumentais 1904 m. periodinėje spaudoje supažindino A. Sabaliauskas. Žymiai vėliau rašė Z. Slaviūnas ir kiti.

Turint galvoje nepaprastai didelę muzikinės lietuvių liaudies kūrybos pažintinę ir idėjinę-auklėjamąją vertę, jos rinkimu bei spausdinimu ypač pradėta rūpintis tarybinės santvarkos metais. Į tautosakos rinkimo darbą stengiamasi įtraukti kuo daugiau besimokančio jaunimo, surinktoji medžiaga tvarkoma ir tyrinėjama mokslo įstaigose. Lietuvos KP X suvažiavime buvo pabrėžta, kad reikia paspartinti lietuvių liaudies meno, tautosakos rinkimo bei įvertinimo darbą. Šis rinkinys yra pirmasis bandymas sukaupti vienoje knygoje daugiau instrumentinių lietuvių liaudies kūrybų, padaryti juos lengviau prieinamus mokykloms, plačiajai visuomenei, mokslo ir meno darbuotojams.

Rinkinyje sukaupta apie keturi šimtai pučiamųjų instrumentų muzikos kūrinių. Dalis jų paimta iš spausdintų leidinių, kita — iš asmeninių šios knygos sudarytojo užrašymų.

Knygoje muzikos kūriniai suskirstyti pagal instrumentus ir žanrus: a) sutartinių, b) šokių, c) liaudies dainų, atliekamų įvairiais instrumentais, melodijos. Ten, kur galima, išskiriami vieno, dviejų, trijų instrumentų ir instrumentinių ansamblių įgrojimai.

